

**KANCELARIA
SENATU**

BIURO LEGISLACYJNE

Warszawa, 2 sierpnia 2021 r.

Opinia do ustawy o kasach zapomogowo-pożyczkowych

(druk nr 471)

I. Cel i przedmiot ustawy

W obowiązującym stanie prawnym podstawę działania kas zapomogowo-pożyczkowych, dalej także jako „KZP”, stanowią przepisy ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 263) oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1992 r. w sprawie pracowniczych kas zapomogowo-pożyczkowych oraz spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych w zakładach pracy (Dz. U. poz. 502) wydanego na podstawie art. 39 ust. 5 tej ustawy.

W związku z wejściem w życie w dniu 1 stycznia 2019 r. ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o związkach zawodowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1608), która wprowadziła istotne zmiany w funkcjonowaniu związków zawodowych¹ konieczne stało się uporządkowanie materii regulującej funkcjonowanie kas zapomogowo-pożyczkowych. Ustawodawca zdecydował się na przygotowanie nowej ustawy uznając, iż obecna regulacja zawarta w ustawie o związkach zawodowych ma charakter blankietowy i pozwala podmiotowi upoważnionemu do wydania rozporządzenia na samodzielne regulowanie całego kompleksu zagadnień, co do których ustawa nie zawiera bezpośrednich uregulowań ani wskazówek. Dodatkowo niektóre kwestie dotyczące praw i obowiązków

---

¹ Nowelizacja ustawy o związkach zawodowych z dnia 5 lipca 2018 r. wprowadziła między innymi prawo koalicji związkowej czyli prawo tworzenia i wstępowania do związków zawodowych przez wszystkie osoby wykonujące pracę zarobkową tj. pracowników oraz osoby świadczące pracę za wynagrodzeniem na innej podstawie niż stosunek pracy, jeżeli mają takie prawa i interesy związane z wykonywaniem pracy, które mogą być reprezentowane i bronię przez związek zawodowy; zmianie uległa także nazwa kas zapomogowo-pożyczkowych gdyż zrezygnowano z użycia w nazwie przymiotnika "pracownicze".

obywateli powinny zostać uregulowane na poziomie ustawowym. Ze względu na projektowaną treść, która uniezależnia tworzenie i funkcjonowanie KZP od istnienia związku zawodowego u danego pracodawcy zaś członkostwo w KZP od faktu bycia członkiem związku zawodowego, zaproponowano ujęcie przepisów regulujących kwestie działania KZP w oddzielnym akcie prawnym rangi ustawowej.

Jak wskazano w uzasadnieniu do projektu ustawy „[k]asy spełniają funkcję demokratycznego zarządzania oraz prewencyjnego wspierania rodzin pracowników i emerytów zagrożonych ubóstwem i wykluczeniem społecznym z powodu niskich dochodów. Dzięki działalności kas zapomogowo-pożyczkowych wymienione osoby mogą korzystać z krótko- bądź długookresowych pożyczek pozwalających przetrwać bieżące problemy finansowe lub umożliwiających dokonywanie zakupu dóbr i usług o stosunkowo dużej wartości bez konieczności zaciągania drogich kredytów komercyjnych. Bardzo ważną rolą kas jest też udzielanie niezbędnego wsparcia w sytuacjach losowych, zwłaszcza w przypadku śmierci członka kasy lub osoby z jego najbliższej rodziny. Tym samym stworzenie właściwych ram prawnych dla tej instytucji jest zadaniem społecznie ważnym”.

Zakres przedmiotowy opiniowanej ustawy obejmuje zasady tworzenia, organizowania i działania u pracodawców KZP oraz ich likwidacji; regulacja ta oparta została na przepisach obowiązującego rozporządzenia wydanego na podstawie art. 39 ust. 5 ustawy o związkach zawodowych.

Główne zagadnienia regulowane ustawą to:

- 1) określenie celu działania KZP (udzielanie członkom pomocy materialnej w formie nieoprocentowanych pożyczek oraz – w miarę posiadanych środków – zapomóg);
- 2) sposób tworzenia KZP oraz uzyskiwania członkostwa (KZP może utworzyć minimum 10 osób wykonujących pracę zarobową u danego pracodawcy; utworzenie KZP następuje przez uchwalenie jego statutu, co osoby tworzące potwierdzają podpisami pod tym dokumentem, oraz wybór organów przewidzianych w statucie; członkiem KZP może być osoba wykonująca pracę zarobkową u pracodawcy po złożeniu stosownej deklaracji; przejście na emeryturę lub rentę nie pozbawia członkostwa w KZP);
- 3) wskazanie przypadków obligatoryjnego i fakultatywnego skreślenia członka KZP z listy członków;
- 4) obowiązki i prawa członka KZP;

- 5) uregulowanie kwestii wypłaty wkładu członkowskiego na wypadek śmierci członka KZP;
- 6) stworzenie podstawy prawnej do tworzenia międzyzakładowych KZP obejmujących zakresem swojego działania co najmniej dwóch pracodawców oraz określenie zasad jej działania w tym pokrywania kosztów działalności;
- 7) określenie zakresu pomocy, którą pracodawca zobowiązany jest świadczyć KZP (np. udostępnianie pomieszczeń biurowych, dokonywanie na rzecz KZP potrąceń wpisowego, miesięcznych wkładów członkowskich i rat pożyczek na listach płac, listach wypłat i zasiłków lub informowanie o braku możliwości dokonania tych potrąceń, przekazywanie informacji umożliwiających prawidłową weryfikację osób ubiegających się o status członka KZP lub będących poręczycielami przy udzielaniu pożyczki);
- 8) określenie podstawowych zasad udzielania pomocy materialnej w postaci pożyczek i zapomóg;
- 9) kontrola nad KZP (sprawują ją: zakładowa organizacja związkowa ewentualnie wspólna organizacja związkowa, jeśli u pracodawcy działa kilka organizacji związkowych; w razie jej braku – rada pracowników, albo reprezentacja osób wykonujących pracę zarobkową);
- 10) wskazanie niezbędnych elementów statutu KZP, kompetencji zarządu i komisji rewizyjnej oraz uregulowanie trybu powoływania i odwoływania tych organów, w tym wskazanie sytuacji, w których walne zebranie członków może odwołać członka zarządu lub komisji rewizyjnej przed upływem jego kadencji, oraz sytuacji, w których przeprowadza się wybory uzupełniające do tych organów;
- 11) określenie zasad gospodarowania środkami finansowymi KZP, w tym sposobu rozdysponowania środków pomiędzy poszczególne fundusze KZP (fundusz oszczędnościowo-kredytowy, fundusz rezerwowy, fundusz zapomogowy i ewentualnie inne fundusze przewidziane w statucie KZP);
- 12) uregulowanie procedury likwidacji KZP, w tym zasad dokonywania rozliczeń majątkowych, w razie ogłoszenia upadłości lub likwidacji pracodawcy, zmniejszenia się liczby członków KZP poniżej 10 lub podjęcia uchwały o likwidacji KZP przez walne zebranie członków;
- 13) zasady prowadzenia rachunkowości KZP;

- 14) umożliwienie podjęcia przez walne zgromadzenie członków uchwały o dostosowaniu struktury organizacyjnej KZP w związku ze zmianą struktury organizacyjnej pracodawcy.

Opiniowana ustawa nowelizuje osiem ustaw, z czego zmiany w trzech z nich mają wyłącznie charakter porządkowy (ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, ustawa z dnia 9 września 2000 r. o podatku od czynności cywilnoprawnych oraz ustawa z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji).

Jako istotną należy wskazać zmianę w ustawie z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych, w której zmienia się definicję pracodawcy (na marginesie należy dodać, że z definicji tej korzysta także ustawa o kasach zapomogowo-pożyczkowych). Zmiana ta jest podyktowana koniecznością wyeliminowania z definicji tzw. wewnętrznego pracodawcy. Zgodnie z nową definicją przez pracodawcę należy rozumieć pracodawcę w rozumieniu art. 3 Kodeksu pracy, a także osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną niebędącą osobą prawną, której ustawa przyznaje zdolność prawną i do której stosuje się odpowiednio przepisy o osobach prawnych, jeżeli zatrudniają one inną niż pracownik osobę wykonującą pracę zarobkową² (art. 56 ustawy).

Ustawodawca wyłączył spod egzekucji zapomogi udzielane na podstawie niniejszej ustawy dokonując stosownej nowelizacji ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (art. 54 i 55 ustawy).

Zmiany dokonane w ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych zmierzają do zwolnienia kas zapomogowo-pożyczkowych od podatku od osób prawnych (art. 57 ustawy).

Zmiana zaproponowana w ustawie z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych, umożliwi żołnierzom zawodowym zrzeszanie się w organizacjach o charakterze zapomogowo-pożyczkowym tworzonych i funkcjonujących u pracodawców, u których pełnią zawodową służbę wojskową (art. 60 ustawy).

---

² Szerzej na temat przyczyn zmiany definicji pracodawcy w uzasadnieniu do projektu ustawy o kasach zapomogowo-pożyczkowych (druk sejmowy nr 1313), str. 29.

Zgodnie z przepisami przejściowymi, kasy zapomogowo-pożyczkowe działające na podstawie obecnie obowiązujących przepisów staną się KZP w rozumieniu nowych przepisów. Osoby będące członkami pracowniczych KZP z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy staną się członkami KZP, zaś wpisowe i dotychczasowe wkłady członkowskie w pracowniczych KZP staną się wpisowym i wkładami członkowskimi w KZP w rozumieniu niniejszej ustawy. Niemniej na KZP ciąży obowiązek dostosowania postanowień statutów KZP do zmian wprowadzonych niniejszą ustawą do czego są zobowiązane w terminie 18 miesięcy od dnia wejścia tej ustawy w życie. Ten sam termin przewidziano na dopełnienie obowiązku złożenia wniosku do krajowego rejestru urzędowego podmiotów gospodarki narodowej zgodnie z ustawą z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej.

Nowa regulacja ma wejść w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Rządowy projekt ustawy o kasach zapomogowo-pożyczkowych wpłynął do łaski marszałkowskiej 14 czerwca 2021 r. (druk sejmowy nr 1313). Do reprezentowania stanowiska Rządu został upoważniony Minister Rozwoju, Pracy i Technologii.

Pierwsze czytanie odbyło się na 34. posiedzeniu Sejmu w dniu 8 lipca 2021 r. Projekt został skierowany do dalszych prac w Komisji Finansów Publicznych oraz Komisji Polityki Społecznej i Rodziny. Komisje rozpatrzyły projekt ustawy na posiedzeniu w dniu 20 lipca br. nie wprowadzając do niego znaczących zmian (sprawozdanie Komisji w druku nr 1412).

Podczas drugiego czytania na 35. posiedzeniu Sejmu w dniu 21 lipca br. zgłoszone zostały dwie poprawki; akceptację Komisji uzyskała pierwsza z nich dokonująca zmian w Kodeksie postępowania cywilnego oraz w ustawie o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, w zakresie wyłączenia spod egzekucji zapomóg udzielonych z kas zapomogowo-pożyczkowych. Poprawka druga dokonywała zmiany w ustawie z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, polegającej na uwzględnieniu kas zapomogowo-pożyczkowych w katalogu podmiotów mogących być członkami kas, co wiązałoby się z możliwością prowadzenia rachunków płatniczych KZP przez spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe.

Sejm uchwalił ustawę wraz z poprawką w dniu 23 lipca 2021 r. przy poparciu 433 głosów, braku głosów przeciwnych oraz wstrzymujących.

III. Uwagi szczegółowe

1. Przepis art. 8 ust. 3 stanowi, iż „*adresem międzyzakładowej KZP jest adres pracodawcy, u którego odbywają się posiedzenia zarządu*”. Wydaje się, iż przepis w pierwszej kolejności powinien regulować kwestię **siedziby** międzyzakładowej KZP (w dalszej kolejności również adresu), gdyż nie będzie możliwe ustalenie tej siedziby w oparciu o przepisy dotyczące tworzenia kas zapomogowo-pożyczkowych. Należy przypuszczać, że intencją ustawodawcy jest, aby siedzibę KZP stanowiła siedziba pracodawcy, u którego odbywają się posiedzenia zarządu, skoro taka regułę przewiduje dla adresu.

Należy także zauważyć, iż ustawa co prawda statuuje obowiązek wskazania siedziby tworzonej KZP w statucie KZP (o czym stanowi art. 15 ust. 1 pkt 1) oraz nakłada obowiązek podawania siedziby KZP w korespondencji wychodzącej z KZP (art. 4), niemniej żaden z przepisów nie przesądza, iż siedzibą KZP powinna być siedziba pracodawcy, u którego kasa została utworzona. Przypuszczać należy, że siedziba i adres KZP oraz pracodawcy, u którego powstała ta KZP jest tożsamy, niemniej ustawodawca powinien przesądzić tę kwestię wprost w przepisie.

Propozycje poprawek

w art. 7 ust. 3 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Siedzibą i adresem KZP są siedziba i adres pracodawcy, u którego została ona utworzona.”;

w art. 8 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Siedzibą i adresem międzyzakładowej KZP są siedziba i adres pracodawcy, u którego odbywają się posiedzenia zarządu.”;

w art. 4 wyrazy „ze wskazaniem nazwy i adresu pracodawcy” zastępuje się wyrazami „i adres ze wskazaniem nazwy pracodawcy”;

w art. 15 w ust. 1 w pkt 1 wyrazy „ze wskazaniem nazwy i adresu pracodawcy” zastępuje się wyrazami „i adres ze wskazaniem nazwy pracodawcy”;

2. Art. 10 ust. 4 przewiduje możliwość tworzenia i przystępowania do kas na zasadach określonych w ustawie przez: żołnierzy zawodowych, funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Straży Pożarnej oraz Służby Ochrony Państwa. Z uzasadnienia do projektu ustawy nie wynika dlaczego art. 10 ust. 4 objął wymienionych funkcjonariuszy pozostawiając poza zakresem uregulowania inne służby mundurowe np. Służbę Celno-Skarbową, Służbę Więzienną, Agencję Wywiadu, Agencję Bezpieczeństwa Państwowego, Służbę Wywiadu Wojskowego czy Służbę Kontrwywiadu Wojskowego, w związku z czym należy wyjaśnić przyczynę, dla której katalog podmiotowy został określony w sposób wskazany w przepisie.

Jednocześnie należy zauważyć, iż omawiany przepis wymienia „Straż Pożarną” a nie „Państwową Straż Pożarną”, przez co nie jest dostatecznie sprecyzowany krąg podmiotów, których art. 10 ust. 4 ma dotyczyć.

Propozycja poprawki

w art. 10 w ust. 4 przed wyrazami „Straży Pożarnej” dodaje się wyraz „Państwowej”;

3. Przepis art. 18 ust. 5 pkt 3 stanowi, iż walne zebranie członków może odwołać członka zarządu lub komisji rewizyjnej przed upływem kadencji, w razie skazania go prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne ścigane z oskarżenia publicznego lub umyślnie przestępstwo skarbowe. Do powyższej regulacji należy zgłosić dwa zastrzeżenia:

1) brak obligatoryjności odwołania członka zarządu (komisji rewizyjnej) w sytuacji jego skazania prawomocnym wyrokiem za przestępstwa wskazane w przepisie i przyznanie walnemu zebraniu członków kompetencji do swobodnego rozstrzygnięcia kwestii odwołania członka stanowi podstawę do uznaniowości i odmiennych decyzji w stosunku do różnych członków tych organów znajdujących się w tej samej sytuacji prawnej; z pewnością będzie także prowadziło do odmiennych praktyk w zakresie stosowania tego przepisu w ramach różnych KZP. Skoro ustawodawca zdecydował, że nieskazitelność charakteru potwierdzona brakiem karalności jest istotnym przymiotem członka organu KZP, powinien też jednoznacznie przesądzić o konsekwencjach jego utraty.

2) należy zauważyć, że możliwość odwołania członka zarządu (komisji rewizyjnej) na skutek jego skazania prawomocnym wyrokiem sądowym dotyczy sytuacji, gdy skazanie nastąpiło **po objęciu funkcji** członka zarządu (komisji rewizyjnej). Tym samym ustawa nie wprowadza

generalnego zakazu pełnienia funkcji w organach KZP przez osoby skazane, jeżeli to skazanie nastąpiło przed wyborem na członka zarządu lub komisji rewizyjnej co budzi wątpliwości co do racjonalności takiego rozwiązania.

Propozycje poprawek

w art. 18:

a) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Członkiem zarządu lub komisji rewizyjnej nie może być osoba, która została skazana prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne ścigane z oskarżenia publicznego lub umyślne przestępstwo skarbowe. W razie skazania członka zarządu lub komisji rewizyjnej za przestępstwo umyślne ścigane z oskarżenia publicznego lub umyślne przestępstwo skarbowe w trakcie kadencji, walne zebranie członków odwołuje członka z pełnionej funkcji.”,

b) w ust. 5 skreśla się pkt 3;

4. Art. 43 ust. 2 pkt 1 wskazuje dane osobowe członka KZP, które są przetwarzane w celu realizacji zadań ustawowych takich jak: gromadzenie wkładów członkowskich, udzielanie pomocy materialnej w formie pożyczek lub zapomóg, oraz dochodzenie związanych z nimi praw lub roszczeń, a także realizowanie innych zadań związanych z członkostwem w KZP. Wśród danych podlegających przetwarzaniu znajdują się także dane wrażliwe - stan zdrowia członka KZP (art. 43 ust. 2 pkt 1 lit. e).

Należy zauważyć, iż zgodnie z unijnymi (rozporządzenie RODO) i krajowymi przepisami dotyczącymi ochrony danych osobowych³ dane wrażliwe podlegają szczególnym rygorom w zakresie ich przetwarzania tj. wprowadzono zakaz przetwarzania danych wrażliwych, chyba że został spełniony jeden z wyjątków uzasadniających przetwarzanie tych danych określony w art. 9 ust. 2 lit. a-j rozporządzenia RODO. Regulacja niniejszej ustawy opiera się na wyjątku zawartym w art. 9 ust. 2 lit. a rozporządzenia RODO - osoba, której dane dotyczą, wyraziła wyraźną zgodę na przetwarzanie tych danych osobowych w jednym lub kilku konkretnych celach (tak należy rozumieć konieczność złożenia stosownego

---

³ rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, z późn. zm.), oraz ustawa z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1781).

oświadczenia, o czym mowa w art. 43 ust. 1). Biorąc jednak pod uwagę wynikającą z art. 5 ust. 1 lit. c rozporządzenia RODO zasadę minimalizacji danych (przetwarzane dane powinny być adekwatne, stosowne oraz ograniczone do tego, co niezbędne do celów, w których są przetwarzane) należy rozważyć, czy **pozyskanie danej wrażliwej w postaci informacji o zdrowiu jest istotne (konieczne) dla realizacji wszystkich celów wynikających z ustawy**; o ile bowiem można uznać, że stan zdrowia będzie miał istotne znaczenie dla podjęcia decyzji o przyznaniu zapomogi, o tyle można mieć wątpliwości czy powinien być uwzględniany przy udzielaniu pożyczki lub przy realizacji innych celów ustawowych. Wydaje się, że ustawodawca powinien rozważyć ratio legis tej regulacji i wyłączyć te cele dla których dane wrażliwe nie muszą być pozyskiwane.

Propozycja poprawki:

w art. 43 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Dane osobowe członka KZP, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lit. e, przetwarzane są wyłącznie w celu udzielenia pomocy materialnej w formie zapomogi.”;

5. Zgodnie z art. 44 ust. 2 uchwała walnego zebrania członków o likwidacji KZP jest podejmowana w terminie 2 miesięcy od dnia **zajścia zdarzeń, o których mowa w ust. 1**. Należy zauważyć, iż ust. 1 określa dwa wyodrębnione redakcyjnie zdarzenia: 1) ogłoszenie upadłości lub likwidacji pracodawcy 2) zmniejszenie się liczny członków KZP poniżej 10. Każde z tych zdarzeń stanowi odrębną podstawę do likwidacji KZP, co powinno znaleźć odzwierciedlenie w obowiązku podjęcia stosownej uchwały przez walne zebranie członków w ust. 2.

Propozycja poprawki

w art. 44 w ust. 2 wyrazy „od dnia zajścia zdarzeń, o których mowa w ust. 1” zastępuje się wyrazami „od dnia zajścia zdarzenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lub 2”.

6. Art. 44 ust. 7 stanowi, iż z dniem podjęcia uchwały o likwidacji KZP nie są przyjmowani nowi członkowie **ani nowe wkłady członkowskie**, a także nie są wypłacane pożyczki ani zapomogi. Wątpliwości budzi sformułowanie „nowe wkłady członkowskie” - jeżeli należy przez nie rozumieć wkłady nowych członków, to takie doprecyzowanie jest

zbędne, gdyż wcześniejszy fragment przepisu przesądza, iż podjęcie uchwały o likwidacji uniemożliwia przyjmowanie nowych członków (w konsekwencji nowych wkładów członkowskich). Jeżeli natomiast sformułowanie to dotyczy przyjmowania **kolejnych** wkładów członkowskich od **członków** KZP, należy doprecyzować przepis, gdyż obecne jego brzmienie jest niejednoznaczne ze względu na użycie wyrazu „nowe” oraz brak wyrazu „miesięczne”(ustawodawca sam zdefiniował, iż przez wkład członkowski rozumie sumę zgromadzonych przez członka KZP miesięcznych wkładów członkowskich, zaś kolejne składki członkowie określił jako miesięczne wkłady członkowskie). W pierwszym przypadku należy wskazane wyrazy skreślić, w drugim - doprecyzować w sposób wskazany w poprawce.

Propozycja poprawki

w art. 44 w ust. 7 wyraz „nowe” zastępuje się wyrazem „miesięczne”;

IV. Propozycje poprawek redakcyjnych:

- 1) w art. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) pracodawcy – należy przez to rozumieć pracodawcę w rozumieniu art. 3 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2020 r. poz. 1320 oraz z 2021 r. poz. 1162), a także osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną niebędącą osobą prawną, której ustawa przyznaje zdolność prawną i do której stosuje się odpowiednio przepisy o osobach prawnych, jeżeli zatrudniają one inną niż pracownik osobę wykonującą pracę zarobkową;”;
- 2) w art. 13 w ust. 2 wyrazy „co najmniej jednego z obowiązków określonych w art. 12 ust. 1 pkt 2 lub 3” zastępuje się wyrazami „obowiązku określonego w art. 12 ust. 1 pkt 2 lub 3”;
- 3) w art. 14 w ust. 4 wyrazy „Kwota wypłacona” zastępuje się wyrazami „Wkład członkowski albo udział we wkładzie członkowskim wypłacony”;
- 4) w art. 20 w ust. 4 wyrazy „zgłoszenia żądania” zastępuje się wyrazami „złożenia wniosku”;

- 5) w art. 34 w ust. 4 wyrazy „i rat” zastępuje się wyrazami „lub rat”;
- 6) w art. 44 ust. 6 otrzymuje brzmienie:
„6. Do zadań komisji likwidacyjnej należy zakończenie bieżących spraw KZP, wykonanie zobowiązań oraz ściągnięcie wierzytelności.”;
- 7) art. 48 otrzymuje brzmienie:
„Art. 48. Likwidacja KZP kończy się najpóźniej w dniu zakończenia likwidacji pracodawcy.”.

Renata Bronowska

Główny legislator